

Bryssel 10.4.2013
COM(2013) 179 final

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Toinen kertomus EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta

KOMISSION TIEDONANTO EUROOPAN PARLAMENTILLE JA NEUVOSTOLLE

Toinen kertomus EU:n sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta

1. JOHDANTO

1.1. Sisäinen turvallisuus nykyisin

EU:n sisäisen turvallisuuden strategia on suunniteltu sitä varten, että Eurooppa kykenisi vastaamaan nykyisiin haasteisiin ja uusiin uhkiin noudattamalla yhteistä lähestymistapaa, jossa on mukana toimijoita sekä EU:sta että jäsenvaltio- ja paikallistasolta.

Strategian taustalla ovat yhteiset arvot perusoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen, yhteisvastuullisuuden ja keskinäisen tuen kunnioittamisesta. Komissio varmistaa jatkossakin näiden arvojen, ja erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan, kunnioittamisen.

Yksi tärkeimmistä unionin sisäistä turvallisuutta uhkaavista seikoista on järjestäytynyt rikollisuus ja sen haitalliset vaikutukset EU:n talouteen, sisämarkkinoiden häiriöt mukaan luettuina.

Esimerkkinä mainittakoon, että YK:n huumeiden ja rikollisuuden torjunnasta vastaava järjestö (UNODC) arvioi vuonna 2009 rikoksen tuottaman hyödyn nousseen todennäköisesti jo noin 3,6 prosenttiin maailman bruttokansantuotteesta, mikä on noin 2,1 tuhatta miljardia Yhdysvaltain dollaria. Korruptio, petokset ja salakuljetus aiheuttavat EU:n jäsenvaltioiden hallituksille valtavia tappioita aikana, jona julkisen alijäämän korjaaminen edellyttää vakaata tulo- ja veropohjaa.

Rahojen jäljittäminen ja rikoksen tuottaman hyödyn vaatiminen takaisin on edelleen keskeinen tavoite EU:n strategiassa, jolla pyritään järjestäytyneiden rikollisverkostojen hajottamiseen.

Komissio on jo tehnyt aloitteita ja ottanut käyttöön välineitä tavoitteen saavuttamiseksi. Näistä voidaan mainita esimerkiksi direktiivi rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa, neljäs rahanpesun torjuntaa koskeva direktiivi ja direktiivi EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta.

Hallinnollinen lähestymistapa, joka tarjoaa mahdollisuuksia havaita ja torjua rikollisuuden levittäytymistä talouselämään, tukee myös tavoitetta korjata muiden muassa järjestäytyneen rikollisuuden aiheuttama epätasapaino ja luoda sisämarkkinoille suotuisat olosuhteet. Europoliin hiljattain perustettu Euroopan verkkorikostorjuntakeskus on suunniteltu vahvistamaan Euroopan kykyä suojella kansalaisia, liikeyrityksiä ja hallituksia ja näiden infrastruktuuria verkkohyökkäyksiltä, jotka voivat aiheuttaa valtavia taloudellisia tappioita.

Sisäisen turvallisuuden strategia perustuu seuraaviin viiteen strategiseen tavoitteeseen: heikennetään kansainvälisiä rikollisverkostoja, ehkäistään terrorismia, tehostetaan kyberturvallisuutta, parannetaan rajaturvallisuutta ja parannetaan kykyä selviytyä kriiseistä ja katastrofeista. Vuonna 2011 laaditussa kertomuksessa sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta mainittiin järjestäytyneen rikollisuuden torjunta ja verkkorikollisuus päähaasteina, joihin seuraavana vuonna olisi vastattava. Tuon jälkeen on tehty paljon näihin haasteisiin ja strategian muihin tavoitteisiin vastaamiseksi.

2. SISÄISEN TURVALLISUUDEN STRATEGIA VIIME VUONNA

2.1. Strateginen tavoite 1: Heikennetään kansainvälisiä rikollisverkostoja

Järjestäytyneiden rikollisverkostojen toiminnan uskotaan olevan monimutkaisempaa, monimuotoisempaa ja kansainvälisempää kuin koskaan aikaisemmin. Esimerkiksi internet-avusteinen järjestäytynyt rikollisuus jatkaa kasvuaan internetin laajakaistayhteyksien ja mobiililaitteiden käytön yleistyessä.

Operationaalista yhteistyötä koko EU:n kannalta olennaisten rikostyyppien alalla koordinoidaan **vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin** avulla. Jäsenvaltiot toimivat yhdessä ensisijaiseksi määritellyn rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi ja saavat tukea EU:n virastoilta ja toimielimiltä. Ensisijaiset rikostyyppit yksilöidään hyödyntämällä Europolin tuottamia jäsenvaltioiden panokseen perustuvia uhkakuva-arvioita (esim. vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta koskeva uhkakuva-arvio SOCTA). Parhaillaan toteutetaan vuodet 2011–2013 kattavaa lyhyttä toimintapoliittista sykliä, joka on eräänlainen harjoitteluvaihe varsinaiselle syklille, joka kattaa vuodet 2013–2017.

Komissio hyväksyi vuoden 2013 alussa ehdotukset **neljänneksi rahanpesun torjuntaa koskevaksi direktiiviksi**¹ ja **varainsiirtoasetukseksi**². Jälkimmäistä täydennetään myöhemmin vuonna 2013 ehdotuksella **direktiiviksi rahanpesun kriminalisoinnista**. Tässä paketissa vastataan uusiin riskeihin ja uhkiin etenkin lisäämällä oikeushenkilöiden avoimuutta. Toimia rahanpesun torjumiseksi kehitetään myös EU:n ulkopuolella Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa EU:n ulkosuhdehallinnon ja alueellisten foorumien yhteistyönä.

Vuoden 2013 alussa hyväksyttiin myös ehdotus **direktiiviksi valuuttojen suojelusta väärentämiseltä**³. Ehdotuksessa esitetään uusia rikosoikeudellisia seuraamuksia. Toinen merkittävä yksityiskohta on jäsenvaltioiden velvoittaminen antamaan rahan väärentämistapausten havaitsemiseksi käyttöön tehokkaita tutkintakeinoja, jotka vastaavat järjestäytyneen tai muun vakavan rikollisuuden torjunnassa käytettyjä keinoja.

Sisämarkkinoilla käytävän kaupan ja rahoitusmarkkinoiden heikkouksiin puututaan lisäksi rikosoikeuden välineillä, joita esitetään ehdotuksessa **direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin**⁴ ja ehdotuksessa **direktiiviksi sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista määrättävistä rikosoikeudellisista seuraamuksista**⁵.

Komissio on jatkanut EU:n uuden **korruption vastaisen strategisen aloitteen** edistämistä. Aloitteen lähestymistapa on kahtalainen: EU:n korruptiontorjuntakertomuksella arvioidaan säännöllisesti jäsenvaltioiden korruption vastaisia toimia, ja toisaalta keskitytään aiempaa vahvemmin EU:n sisäisten ja ulkoisten politiikkojen aloilla esiintyvään korruptioon. Vuonna 2013 esiteltävää ensimmäistä EU:n korruptiontorjuntakertomusta valmistelemaan on perustettu 17-henkinen korruptioasiantuntijoiden ryhmä sekä kaikissa jäsenvaltioissa toimivien paikallisten tutkimuskirjeenvaihtajien verkosto.

¹ COM(2013) 45/3.

² COM(2013) 44/2.

³ COM(2013) 42 final.

⁴ COM(2012) 363 final.

⁵ KOM(2011) 654 lopullinen.

Transparency International -järjestö sai vuonna 2012 päätökseen kansallisia luotettavuusjärjestelmiä Euroopassa koskevan selvityksen, jonka rahoittamiseen komissio osallistui. Selvitys kattoi 23 jäsenvaltiota sekä Norjan ja Sveitsin. Kustakin maasta analysoitiin kaikkiaan 13:a instituutiota ja sektoria, joille annettiin pisteitä sen mukaan, millaiset valmiudet niillä on torjua korruptiota. Transparency International julkaisi sekä yksittäisiä maakohtaisia arvioita että vertailevan analyttisen kertomuksen. Arvioinnin suosituksia ja päätelmiä käytettiin lähteinä EU:n korruptiontorjuntakertomusta laadittaessa.

Rikollisilla keinoilla hankitun omaisuuden menetetyksi tuomitsemisella voidaan torjua rikollisuutta tehokkaasti, sillä se kohdistuu rikollisten taloudelliseen kannustimeen, suojaa talouselämää rikollisten soluttautumiselta ja korruptiolta ja auttaa palauttamaan yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden. Komissio on hyväksynyt ehdotuksen **direktiiviksi rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa**⁶. Tavoitteena on helpottaa vakavasta ja järjestäytyneestä rikollisuudesta Euroopan unionissa saadun hyödyn jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista yhteisillä vähimmäissäännöillä ja suojata siten laillista taloutta.

Toimia toteutetaan EU:n tasolla yhtä aikaa kansallisten aloitteiden kanssa. Näitä ovat esimerkiksi uusien varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien toimistojen ja ryhmien perustaminen Itävallassa, Romaniassa ja Virossa sekä tuki, jota Europol antaa jäsenvaltioille rikoshyötyihin erikoistuneen yksikkönsä kautta. Muutamat jäsenvaltiot ovat lisäksi luoneet mekanismeja menetetyksi tuomitun omaisuuden hyödyntämiseksi julkisiin ja yhteiskunnallisiin tarkoituksiin.

Espanjalainen, Euroopan komission osarahoittama CEART-hanke (*Centre of Excellence on Asset Recovery and Training*) laati varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavista toimistoista valkoisen kirjan, jossa kuvaillaan kunkin toimiston toimintaa yksityiskohtaisesti. Hankkeeseen sisältyi myös koulutusta: kansainvälinen varallisuuden takaisin hankintaa ja talousrikostutkintaa koskeva kurssi, joka oli ensimmäisiä varojen takaisinperinnästä vastaaville ammatinharjoittajille suunnattuja yleiseurooppalaisia kursseja.

Euroopan unioni on tehnyt Yhdysvaltojen ja Australian kanssa uudet sopimukset **matkustajarekisterien (PNR)**⁷ käytöstä ja siirtämisestä, ja sopimusneuvottelut Kanadan kanssa ovat loppusuoralla. Näiden sopimusten ansiosta kumppanimme voivat analysoida tietoja vakavien rajatylittävien rikosten, myös terrorismirikosten, torjumiseksi, havaitsemiseksi ja tutkimiseksi. Matkustajarekisteritietojen avulla rikollisverkostot voidaan hajottaa nopeammin ja tehokkaammin erityisesti siksi, että niiden avulla voidaan tunnistaa lainvalvontaviranomaisille ennestään tuntemattomia henkilöitä, jotka muodostavat turvallisuusriskin.

Kesäkuussa 2012 hyväksytyssä **ihmiskaupan hävittämiseen tähtäävässä EU:n strategiassa vuosiksi 2012–2016** keskitytään ihmiskauppiaiden syytteeseen asettamisen lisäämiseen, ihmiskaupan uhrien auttamiseen ja suojelemiseen sekä ihmiskaupan ehkäisyyn. Näin ollen se laajentaa ja täydentää vuonna 2011 annettua direktiiviä⁸. Ihmiskaupan torjunnan EU-koordinaattorilla on strategian täytäntöönpanossa keskeinen vastuu koordinoinnin parantamisesta ja johdonmukaisuuden lisäämisestä asiaankuuluvien toimijoiden keskuudessa. Yhdistyneen kuningaskunnan ja Alankomaiden johdolla toteutettava **ihmiskauppaa koskeva operatiivinen toimintasuunnitelma** on yksi vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin kahdeksasta painopistealasta. Jäsenvaltiot laativat

⁶ COM(2012) 85 final.

⁷ EUVL L 186, 14.7.2012, s. 4 (Australia) ja EUVL L 215, 11.8.2012, s. 5 (Yhdysvallat).

⁸ Direktiivi 2011/36/EU ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta.

tiivissä yhteistyössä komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon ja EU:n virastojen kanssa luettelon ensisijaisista kolmansista maista lisätäkseen ihmiskaupan alalla EU:n ulkopuolella tehtävän työn tavoitteellisuutta ja johdonmukaisuutta.

Tiedonvaihto rajojen yli EU:n sisällä on tärkeää vakavan ja rajatylittävän rikollisuuden torjunnassa. Parannettavaa kuitenkin on. Komissio esittää **eurooppalaisesta tiedonvaihtomallista (EIXM)** antamassaan tiedonannossa⁹ hahmotelman EU:n nykyisten välineiden täytäntöönpanon parantamisesta, Europol-kanavan järjestelmällisemmästä käyttämisestä tiedonvaihtoon ja kansallisista keskitetyistä asiointipisteistä, jotka kokoavat yhteen pääasialliset tietojenvaihtokanavat.

EU:n uuden huumausainestrategian 2013–2020 keskiössä on muiden muassa laittomien huumausaineiden markkinoiden dynamiikka, kuten huumausaineiden salakuljetukseen käytettyjen reittien muuttaminen, rajatylittävä järjestäytynyt rikollisuus ja uusien viestintätekniikoiden käyttö laittomien huumausaineiden jakelun helpottamiseksi sekä uudet psykoaktiiviset aineet. Strategialla on joukko tavoitteita: sillä pyritään vähentämään huomattavasti huumeiden kysyntää, huumeriippuvuutta ja huumeisiin liittyviä terveys- ja sosiaalisia riskejä ja haittoja, purkamaan laittomien huumeiden markkinat ja heikentämään huomattavasti laittomien huumeiden saatavuutta. Lisäksi kannustetaan koordinoitua aktiivisen keskustelun avulla ja analysoimalla huumetilannetta ja haasteita EU:ssa ja kansainvälisellä tasolla.

Tammikuussa 2013 julkaistu **EU:n huumausainemarkkinoita koskeva raportti** oli merkittävä edistysaskel sisäasioiden alan virastojen toiminnan koordinoinnissa järjestäytyneen rikollisuuden ja laittoman huumausainekaupan torjumiseksi. Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen (EMCDDA) ja Europolin yhdessä laatimassa raportissa korostetaan uusia trendejä, joita ovat muiden muassa amfetamiinin ja ekstaasin tuotanto liikkuvissa laboratorioissa sekä nuorille internetin kautta markkinoitavien psykoaktiivisten aineiden käytön räjähdysmäinen kasvu. Yleiseurooppalainen yhteistyö ja selkeä ymmärrys huumausainekaupan markkinoiden kehityksestä lisäävät lainvalvonnan tehokkuutta tällä nopeasti muuttuvalla alalla.

Europolilla on tärkeä rooli rajatylittävän tiedonvaihdon helpottamisessa EU:ssa, sillä se tarjoaa tiedonvaihto- ja tallennusjärjestelmiä sekä erilaisia operationaalisia tukipalveluita ja analyttisiä tuotteita. Vuoden 2012 kolmannen vuosineljänneksen loppuun mennessä Europol oli helpottanut yli 200 000 operatiivisen viestin siirtoa, ja lähes 12 000 tapauksessa oli aloitettu tutkinta. Europol tuki yhä useampia¹⁰ korkean profiilin toimenpiteitä jäsenvaltioissa tarjoamalla operatiivisia tukipalveluita sekä laatimalla yli 600 raporttia operatiivisista analyysistä. Jäsenvaltioiden analyysitietokantoihin tuottaman tiedon määrä lisääntyi kaiken kaikkiaan 40 prosenttia sen jälkeen, kun EU:n toimintapoliittisen syklin puitteissa sovitut painopisteet oli toteutettu. Ihmiskaupan alalla tiedon määrä lisääntyi 60 prosenttia.

Rajatylittävää yhteistyötä ja tiedonvaihtoa tukee myös **Cepolin** tarjoama EU-tason koulutus. Cepolin koulutukseen osallistui vuonna 2012 lähes 6 000 henkilöä. Erilaisia koulutustilaisuuksia oli yli 100, ja niiden aiheet vaihtelivat talousrikollisuudesta ja huumausaineiden salakuljetuksesta yhteisiin tutkintaryhmiin, ihmissalakuljetukseen ja verkkorikollisuuteen.

Eurojust on edelleen tärkeä toimija rikosasioissa tehtävässä oikeudellisessa yhteistyössä. Vakavan ja järjestäytyneen rikollisuuden torjunnalla on ollut ja on edelleen ensisijainen asema Eurojustin tapausten käsittelyssä. Järjestäytyneet rikollisryhmät ovat paitsi yksittäisiä ilmiöitä

⁹ COM(2012) 735 final.

¹⁰ Kasvua oli 43 prosenttia vuoteen 2011 verrattuna.

myös laaja-alaisia, mikä lisää muiden rikosten vakavuutta. Eurojust rekisteröi vuonna 2012 kaikkiaan 231 järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvää tapausta. Vuonna 2011 vastaava luku oli 197.

Tehokas väline rikollisten jäljittämässä on myös **yhteisten tutkintaryhmien** käyttäminen. Eurojustin myöntämä rahoitus helpottaa operatiivisiin tarpeisiin perustuvien yhteisten tutkintaryhmien perustamista lyhyelläkin varoitusajalla. Eurojust on helmikuuhun 2013 mennessä tukenut toisen yhteisiä tutkintaryhmiä koskevan rahoitushankkeensa kautta 87:ää erilaista yhteistä tutkintaryhmää; se oli saanut 252 rahoituspyyntöä. Yhteiset tutkintaryhmät keskittyvät enimmäkseen huumausaine- ja ihmiskauppaan, mutta myös rahanpesuun, petoksiin, korruptioon ja järjestäytyneeseen varkausrikollisuuteen.

Yhteinen tutkintaryhmä ”Tokyo case”, jonka Belgia, Ranska ja Yhdistynyt kuningaskunta perustivat ja jossa myös Eurojust ja Europol ovat mukana, perustettiin tutkimaan Belgiassa ja Ranskassa toimivan järjestäytyneen rikollisliigan rekrytoimaa kuriiriverkostoa, joka harjoitti kansainvälistä huumausainekauppaa ja kuljetti huumeita Brasiliasta ja joistakin Keski-Afrikan maista Lontoon kautta Japaniin. Yhdessä toteutetun operaation yhteydessä tehtiin useita pidätyksiä Belgiassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kaksi pidätetyistä tuomittiin, toinen kahdeksan vuoden vankeuteen ja 3 780 euron sakkoihin, toinen kuuden ja puolen vuoden vankeuteen ja 30 000 euron sakkoihin.

Tulevat toimet vuonna 2013

Komissio

- julkaisee ensimmäisen EU:n korruptiontorjuntakertomuksen, johon sisältyy suosituksia jäsenvaltioille;
- ehdottaa rahanpesusta määrättäviä rikosoikeudellisia seuraamuksia koskevaa direktiiviä;
- ehdottaa Eurojustin uudistamista;
- laatii poliittisen aloitteen ampuma-aseiden laittoman kaupan torjumiseksi ja EU:n sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi;
- ehdottaa kahta säädöstä, joilla muutetaan uusia psykoaktiivisia aineita koskevasta tietojenvaihdosta, riskienarvioinnista ja valvonnasta 10 päivänä toukokuuta 2005 tehtyä neuvoston päätöstä 2005/387/YOS ja laittoman huumausainekaupan rikostunnusmerkistöjä ja seuraamuksia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistamisesta 25 päivänä lokakuuta 2004 tehtyä neuvoston puitepäätöstä 2004/757/YOS;
- antaa asetuksen Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta Euroopan unionin talousarvion suojaamiseksi entistä paremmin ja syytetoimien tehostamiseksi tällä alalla;
- hyväksyy tiedonannon kattavasta strategiasta savukkeiden salakuljetuksen torjumiseksi.

Jäsenvaltioita kehoitetaan

- edistymään – rajatylittävän yhteistyön vahvistamiseksi – nopeasti Europolin ja Cepolin uudistamista koskevissa neuvotteluissa sekä painottamaan voimakkaammin lainvalvontaviranomaisten koulutusta;

- saattamaan päätökseen Euroopan parlamentin kanssa käytävät keskustelut, jotka koskevat direktiiviä rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa ja direktiiviä matkustajarekisteritietojen käyttämisestä lainvalvontatarkoituksiin;
- lisäämään varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavien toimistojensa resursseja ja valtuuksia;
- seuraamaan eurooppalaisesta tiedonvaihtomallista (EIXM) annetussa tiedonannossa esitettyjä suosituksia;
- ryhtymään EU:n strategioissa ehdotettuihin toimiin ihmiskaupan ja huumausainekaupan torjumiseksi;
- noudattamaan valmisteilla olevassa ensimmäisessä EU:n korruptiontorjuntakertomuksessa 2013 annettavia suosituksia;
- panemaan täytäntöön toimintapoliittiseen sykliin sisältyvät operatiiviset toimintaohjelmat, jotka koskevat ihmiskauppaa, liikkuvia järjestäytyneitä rikollisryhmiä, hyödykkeiden salakuljetusta konteissa, synteettisiä huumausaineita, Länsi-Afrikasta lähteviä huumereittejä ja Länsi-Balkanilta lähtöisin olevaa rikollisuutta.

2.2. Strateginen tavoite 2: Ehkäistään terrorismia ja radikalisoitumista ja puututaan terroristien värväystoimintaan

Vaikka terrori-iskujen kokonaismäärä EU:n jäsenvaltioissa on laskenut viime vuosina, terroriuhka vaihtelee Europolin mukaan nykyisin suuresti (al-Qaidan innoittama terrorismi, oikeisto-, vasemmisto- tai anarkistiterrorismi, separatistiterrorismi ja yhden asian liikkeiden terrorismi), ja yksittäisten toimijoiden tai pienten ja riippumattomien ryhmien suunnittelemat iskut saattavat lisääntyä. Lisäksi Lähi-idän, Sahelin alueen ja Afrikan sarven geopoliittinen kehitys vaikuttaa turvallisuustilanteeseen Euroopassa. Erityisesti mainittakoon, että kriisialueille taistelevaan matkustavat radikalisoituneet EU:n kansalaiset, ns. ”ulkomaalaiset taistelijat” muodostavat taistelukokemusta saatuaan ja Eurooppaan palatessaan uhkan EU:lle.

Terrorismin torjunta on edelleen Euroopan unionin ensisijainen tavoite, sillä viime vuonna Toulousessa ja Burgasissa tapahtuneet iskut korostivat traagisella tavalla terrorismiuhan todellisuutta.

Europol antoi Burgasin iskun jälkeen Bulgarian viranomaisille erittäin arvokasta operatiivista tukea. Lisäksi Euroopan lentoasemien lainvalvontayksikköjen verkosto AIRPOL, joka koostuu lentoasemien ja niiden ympäristön turvallisuudesta vastaavista poliisiviranomaisista, antoi 24 tunnin kuluessa ohjeistusta uusista turvatoimista ja turvallisuusmenettelyistä vastaavien iskujen estämiseksi.

AIRPOL-verkoston tehtävä perustuu neuvoston päätökseen, joka annettiin vuonna 2010 Jemenissä tapahtuneiden rahtipommi-iskujen jälkeen. Verkoston tavoitteena on jakaa parhaita käytänteitä ja kehittää valmiuksia rikosten ennalta ehkäisyä ja torjuntaa koskevan komission erityisohjelman (ISEC) perusteella.

Terrorismin torjunta on yhä yksi **Eurojustin**¹¹ operatiivisen toiminnan painopisteistä. Lisäksi Eurojust kehitti vuonna 2012 edelleen terrorismirikoksia koskevien tuomioiden seurantaraporttiaan (*Terrorism Convictions Monitor*) ja sen sisältöä. Raportissa tarkastellaan

¹¹ Eurojustissa rekisteröitiin vuonna 2012 kaikkiaan 32 terrorismiin liittyvää tapausta, joista osa koski terrorismin rahoittamista.

terrorismista johtuvaa oikeudellista kehitystä jäsenvaltioissa ja analysoidaan valittuja tapauksia oikeudellisesti.

Eurojustin ja Europolin järjestämä alan toimijoiden seminaari kokosi joulukuussa 2012 yhteen terrorismin torjunnan asiantuntijoita Intiasta ja EU:sta. Tavoitteena oli edistää oikeudellista yhteistyötä määrittelemällä yhteiset edut ja pohtimalla vähimmäisvaatimuksia.

Eurooppalainen terrorismintorjuntapolitiikka perustuu ehkäisyyn. **Radikalisoitumisen torjunnan EU-verkosto** perustettiin tuomaan yhteen alan toimijat, jotka torjuvat radikalisoitumista ja väkivaltaisia ääriliikkeitä kaikkialla Euroopassa (ensivaiheen toimijat, kentällä olevat asiantuntijat, sosiaalityöntekijät, tutkijat, kansalaisjärjestöt jne.). Verkosto, jossa on kahdeksan teemaryhmää, tarjoaa ainutlaatuisen mahdollisuuden jakaa kokemuksia ja tuloksia. Verkoston työskentelyn tähänastisista tuloksista on raportoitu myös poliittisille päättäjille, ja niistä keskusteltiin tammikuun 2013 lopussa järjestetyssä korkean tason konferenssissa.

Verkoston ja erityisesti ulkomaalaisia taistelijoita käsittelevän työryhmän suosituksia hyödynnetään myös EU:n pyrkimyksissä vahvistaa **unionin sisäisen ja ulkoisen turvallisuuspolitiikan välistä synergiaa**.

ISEC-ohjelman kautta on tuettu radikalisoitumiseen ja väkivaltaisiin ääriliikkeisiin liittyviä hankkeita etenkin seuraavilla tavoilla: ammatinharjoittajien koulutuksen ja valistamisen parantaminen, terroritoiminnasta loitontaminen ja radikalisoitumisen vähentäminen, kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan toimintavalmiuksien lisääminen, terrorismin uhrien tarinoiden levittäminen ja terroristipropagandan torjuminen. Ohjelmaan osallistuvat organisaatiot toteuttavat tällaisia hankkeita ainakin Belgiassa, Tanskassa, Saksassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Toisena esimerkkinä terrorismintorjuntapyrkimyksistä voidaan mainita, että antamalla **asetuksen räjähteiden lähtöaineiden markkinoille saattamisesta ja käytöstä**¹² EU on luonut maailman edistyneimmän järjestelmän, jolla estetään sellaisten räjähteiden lähtöaineiden saatavuus, joita terroristit voisivat käyttää.

Komissio laatii parhaillaan – yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa – uusia EU:n tason ehdotuksia, jotka koskevat **kemiallisten, biologisten, radiologisten ja ydinaineiden sekä räjähteiden (CBRN-E) turvallisuutta**. Keskiössä ovat erityisesti kaikkein olennaisimmat lähivuosina toteutettavat toimet sekä CBRN-E:n aloilla tehdyn työn, havainnot mukaan luettuina, hyödyntäminen kahden vuonna 2012 julkaistun edistymiskertomuksen pohjalta.

Komissio on aloittanut **elintärkeän infrastruktuurin suojaamisesta annetun direktiivin**¹³ tarkistamisen tavoitteenaan ehdottaa uutta lähestymistapaa vuoden 2013 alkupuoliskolla. Tarkoituksena on varmistaa yhteiskunnan kannalta välttämättömien palveluiden säilyminen toimintakykyisinä. Elintärkeän infrastruktuurin menettämisellä tai sen pettämisellä voisi olla yhteiskunnan kannalta vakavia seurauksia.

Elintärkeiden infrastruktuurien suojaamisohjelmasta osittain rahoitetussa Poseidon-projektissa yksilöitiin uhkia ja heikkouksia sekä elintärkeissä infrastruktuureissa että päätöksentekomekanismeissa, joilla on tarkoitus parantaa rajatylittävää matkustajaliikennettä Itämeren alueella. Pilottitutkimuksen (*Preventing Terrorism in Maritime regions – Case Analysis of Project Poseidon*) tulokset liittyvät esimerkiksi terrorisminvastaisiin strategioihin lauttaliikenteessä.

¹² 2010/0246 (COD).

¹³ Direktiivi 2008/114/EY Euroopan elintärkeän infrastruktuurin määrittämisestä ja nimeämisestä sekä arvioinnista, joka koskee tarvetta parantaa sen suojaamista.

Eri liikennemuotojen integroidut liityntäyhteydet edellyttävät vankkaa terrorisminvastaista strategiaa, jolla suojataan kaupankäynnin vakautta ja säilytetään luottamus liikenneverkon turvallisuuteen. Komissio julkaisi vuonna 2012 **liikenteen turvallisuutta** käsittelevän asiakirjan¹⁴, jossa korostetaan useita, terroristien muodostamien uhkien lieventämisessä keskeisiä aloja. Asiakirjassa ehdotetaan muun muassa, että liikenteenharjoittajille luotaisiin yleiset turvallisuuspuitteet, joihin sisältyisi esimerkiksi turvallisuusohjelmia, turvatoimia koskevaa koulutusta harjoituksineen sekä valmius- ja elpymissuunnittelua.

Ilmailun turvaamisen alalla kehitys on uhkalähtöistä, ja **uhkien havaitsemisteknologioita** on kehitettävä terrorismiryhmien jatkuvan innovoinnin tahdissa. Lentokenttien turvatarkastuslaitteiden EU:n laajuisen yhdenmukaistetun sertifiointijärjestelmän perustaminen on loppusuoralla, ja kansainvälisellä koordinoinnilla pyritään jatkuvasti selkiyttämään tieteellistä työtä. Komissio ja jäsenvaltiot tukevat aktiivisesti innovatiivisia teknologiakokeiluja, joilla pyritään parantamaan erilaisten (esimerkiksi rahtiin, matkatavaroihin ja henkilöihin) liittyvien uhkien havaitsemista.

Komissio on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa käynnistänyt useiden innovatiivisia teknologioita testaavien tutkimustoimien rinnalle ennakoivia uhkien havaitsemistoimia, joihin sisältyy **käytännön kokeiluja**. Kokeiluja mahdollisimman tehokkaiden turvallisuusmallien kehittämiseksi on toteutettu sekä jalkapallon Euro 2012 -mestaruuskilpailujen aikana että julkisissa rakennuksissa ja alueilla, joilla liikkuu paljon ihmisiä.

Komissio toteuttaa esimerkiksi ITRAP-ohjelmaa (*Illicit Trafficking Radiation Assessment Programme*), jonka tavoitteena on laatia riippumaton arviointi markkinoilla olevista säteilyn mittauslaitteista, joita käytetään radioaktiivisten ja ydinmateriaalien havaitsemiseen ja tunnistamiseen.

Turvallisuusjärjestelmien tehokkaan täytäntöönpanon perustana on koulutus. Esimerkkinä komission tukemasta tämän alan konkreettisesta toimesta mainittakoon Euroopan turvallisuuskoulutusohjelman (EUSECTRA) perustaminen. Ohjelman tarkoituksena on kehittää turvallisuuskoulutusta lainvalvontaviranomaisille.

Terrorismintorjuntajoukkojen EU-verkosto ATLAS, jonka komissio on perustanut ja jota se on tukenut ISEC-ohjelman kautta vuodesta 2008, parantaa erityistoimintayksiköiden yhteistyötä EU:ssa ja tukee niiden toimintaa kriisitilanteissa (esimerkiksi terrori-iskun tai panttivankitapauksen yhteydessä), jos jokin jäsenvaltio tarvitsee apua. Lisäksi verkosto perustaa yhteisiä foorumeita, jotka liittyvät esim. koulutukseen, välineiden jakamiseen tai tiiviiseen yhteistyöhön jäsenvaltioiden raja-alueilla.

Tulevat toimet vuonna 2013

Komissio

- päivittää EU:n lähestymistavan väkivaltaisten ääriliikkeiden torjumiseen kehittämällä jäsenvaltioiden parhaisiin käytänteisiin perustuvan eurooppalaisen ”välineistön”;
- ehdottaa CBRN-E-alojen toimia;
- kehittää välineitä terrorismiuhkien havaitsemiseksi kaikilla aloilla, ilmailun turvaamista koskevat perusvaatimukset mukaan luettuina;
- ehdottaa uutta lähestymistapaa elintärkeiden infrastruktuureiden turvaamiseen.

¹⁴ SWD(2012) 143 final.

Jäsenvaltioita kehoitetaan

- **tehostamaan pyrkimyksiä väkivaltaisten ääriliikkeiden ehkäisemiseksi ja torjumiseksi;**
- **toteuttamaan toimintasuunnitelmaa lentorahdin turvatoimista;**
- **perustamaan tarvittavat hallinnolliset rakenteet räjähteiden lähtöaineita koskevan direktiivin täytäntöönpanemiseksi.**

2.3. Strateginen tavoite 3: Parannetaan kansalaisten ja yritysten turvallisuutta verkkoympäristössä

Erilaiset internetpetokset, kuten laiton internetmyynti, rahamuulien käyttö ja valheelliset verkkosivut, alkavat olla yhä näkyvämpiä. Kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana myös tietomurtojen ja internet-avusteisen laittoman toiminnan määrä on lisääntynyt.

Verkkorikollisuuden torjunnassa ei ole kyse pelkästään verkkoympäristössä tapahtuvien rikosten vähentämisestä vaan myös siitä, että verkkoympäristöstä tehdään niin turvallinen, että taloudellinen ja sosiaalinen toiminta voi kukoistaa. Tämä on edelleen sekä komission että jäsenvaltioiden painopiste, ja sitä tavoitellaan myös Euroopan digitaalistrategian avulla. Ehkäisy- ja toimintavalmiuksien parantamiseksi on tärkeää yhdistää voimavarat EU:n tasolla. Sekä strategisella että operatiivisella tasolla onkin jo toteutettu merkittäviä toimenpiteitä.

Helmikuussa 2013 hyväksytyssä **Euroopan unionin kyberturvallisuusstrategiassa**¹⁵ esitetään kattava visio ja ehdotetaan tarvittavia toimia, joilla pyritään kansalaisten oikeuksien vahvaan suojaamiseen ja edistämiseen niin, että EU:n verkkoympäristöstä tulisi maailman turvallisimman. Strategialla on seuraavat tavoitteet: verkon vakauden ja verkko- ja tietoturvan vahvistaminen, verkkorikollisuuden huomattava vähentäminen, EU:n verkkopuolustuspolitiikan kehittäminen, kyberturvallisuuteen liittyvien teollisten ja teknologisten voimavarojen kehittäminen, tutkimuksen ja kehityksen (T&K) edistäminen ja EU:n kansainvälisen verkkotoimintapolitiikan tehostaminen.

Strategiassa korostetaan tarvetta tehostaa yhteistyötä ja tiedonvaihtoa asiaankuuluvien toimijoiden välillä varhaisen havaitsemisen ja aiempaa koordinoitumman reagoinnin varmistamiseksi. Strategian tavoitteet vahvistavat toisiaan. Esimerkiksi verkon vakautta ja verkko- ja tietoturvaa koskevaan tavoitteeseen sisältyy toimia, joiden tarkoituksena on vahvistaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia ja perustaa tietoturvaloukkauksiin ja niiden ennaltaehkäisyyn keskittyviä CERT-ryhmiä. Tämä puolestaan tukee verkkorikollisuuden torjuntaa.

Näitä tavoitteita painotetaan strategian yhteydessä annetussa ehdotuksessa **direktiiviksi verkko- ja tietoturvasta**¹⁶. Ehdotuksen päätavoitteena on varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta. Ehdotuksella pyritään parantamaan kansallista varautumistasoa, vahvistamaan EU-tason yhteistyötä ja varmistamaan, että olennaisten palveluiden tarjoajat ja infrastruktuurien ylläpitäjät toteuttavat asianmukaista riskinhallintaa ja raportoivat vakavimmista turvapoikkeamista toimivaltaisille kansallisille viranomaisille.

Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen (EC3) perustaminen Europoliin vuoden 2013 alussa oli merkittävä askel verkkorikollisuuden torjunnassa. Eurojustin kanssa tiivistä yhteistyötä tekevä keskus parantaa EU:n kykyä vastata verkkorikollisuuden muodostamaan kasvavaan ja monimuotoiseen uhkaan. Keskus toimii lisäksi yhteyspisteenä verkkorikollisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Se lisää rajatylittävään verkkorikollisuuteen

¹⁵ JOIN(2013) 1 final.

¹⁶ COM(2013) 48 final.

liittyvää EU:n operatiivista tukikapasiteettia, laatii erityisiä strategisia ja uhka-arviointeja ja tuottaa entistä kohdennetumpaa koulutusta ja T&K:ta, joiden tuloksena kehitetään erityisiä verkkorikollisuuden torjuntavälineitä. Lisäksi keskus kehittää yhteistyötä kaikkien sidosryhmien kanssa, myös niiden kanssa, jotka eivät kuulu lainvalvontaviranomaisiin. Verkkorikollisuudelle on ominaista rajojen ylittäminen, ja se edellyttää kansainvälistä yhteistyötä. EU:n lainvalvontaviranomaiset voivat verkkorikostorjuntakeskuksen kautta olla yhteydessä muihin kansainvälisiin toimijoihin, kuten Interpoliin, ja hyödyntää muiden toimijoiden, kuten tieto- ja viestintätekniikka-alan tai internetin nimi- ja osoitejärjestelmää hallinnoivan organisaation (ICANN), työtä.

Euroopan verkkorikostorjuntakeskus voi nostaa komission välityksellä esiin huolenaiheita ja tehdä ehdotuksia internetin hallintoon liittyvistä kysymyksistä. Se tekee yhteistyötä myös Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) kanssa. Virasto kerää ja tuottaa verkko- ja tietoturvaa koskevia analyyseja, auttaa jäsenvaltioita yhtenäisten menettelyjen laatimisessa tietoturvaloukkausten ilmoittamiseksi, CERT-valmiuksien kehittämisessä ja loppukäyttäjien valistamisessa. On odotettavissa, että ENISAn toimikautta jatketaan, jolloin se voi tukea jäsenvaltioita ja komissiota myös tulevinä vuosina.

Toinen esimerkki vuonna 2012 toteutetuista strategisista aloitteista oli EU:n ja Yhdysvaltojen päätös käynnistää **maailmanlaajuinen kumppanuus verkossa esiintyvän lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi**. Kumppanuus, johon aluksi kuului 48 valtiota eripuolilla maailmaa, auttaa edistämään maailmanlaajuisia yhteistyötä verkossa esiintyvän lapsipornografian torjumiseksi. Valtioiden yhdistämisen yhteisten tavoitteiden ja päämäärien taakse odotetaan johtavan yhä useampien lapsiuhrien tunnistamiseen ja pelastamiseen, rikoksiin syyllistyneiden henkilöiden tehokkaampaan syytteenpanoon, rikosten tehokkaampaan ehkäisyyn ja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvien kuvien verkkolevityksen vähentämiseen. Eurooppalaisella strategialla internetin parantamiseksi lasten näkökulmasta¹⁷ vahvistetaan ennaltaehkäiseviä toimia entisestään ehdottamalla lasten turvallisuutta parantavia toimenpiteitä, jotka perustuvat lasten voimaannuttamiseen ja suojeluun ja kannustavat näin ollen lapsia käyttämään internetiä vastuullisesti.

Euroopan parlamentti ja neuvosto neuvottelevat parhaillaan ehdotusta **direktiiviksi tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä**¹⁸. Sillä pyritään lähentämään jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöä verkkorikollisuuden alalla ja otetaan käyttöön määritelmät ja rangaistukset, jotka koskevat laitonta tunkeutumista tietojärjestelmään, laitonta järjestelmän häirintää ja laitonta datan vahingoittamista sekä viestintäsalaisuuden loukkaamista (tietojen laitonta sieppausta). Lisäksi ehdotetussa direktiivissä säädetään rangaistavaksi rikoksen tekemisessä käytettyjen välineiden tuotanto, myynti, hankkiminen, tuonti ja levittäminen. EU:n jäsenvaltioista enää kuuden on ratifioitava tietoverkkorikollisuutta koskeva Budapestin yleissopimus.

Verkkorikollisuus on lisäksi yksi kahdeksasta **vakavaa ja järjestäytynyttä kansainvälistä rikollisuutta koskevaan EU:n toimintapoliittiseen sykliin** kuuluvasta operatiivisen yhteistyön alasta. Jäsenvaltioiden on toteutettava Romanian johdolla erityisiä toimenpiteitä, joihin kuuluvat ainakin seuraavat: perustetaan jokaiseen jäsenvaltioon kansallinen järjestelmä raportoimaan oikeushenkilöihin tai kansalaisiin kohdistuvista tietoturvaloukkauksista, tietoverkkoloukkauksista ja tietoverkkorikoksista, vahvistetaan internetin hallintoa siten, että jäsenvaltioiden viranomaiset voivat tunnistaa kyberavaruudessa toimivat käyttäjät, mikäli se on laillisten lainvalvontaan liittyvien syiden vuoksi tarpeen, ja heikennetään välineitä (bottiverkkoja), jotka helpottavat laajamittaisten verkkohyökkäysten toteuttamista.

¹⁷ COM(2012) 196.

¹⁸ KOM(2010) 517 lopullinen.

ISEC-ohjelmasta myönnetään osarahoitusta, jolla autetaan jäsenvaltioita vahvistamaan valmiuksiaan torjua verkkorikollisuutta ja edistetään rajatylittävää ja julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä. Viimeaikaisissa onnistuneissa hankkeissa on perustettu kansallisten osaamiskeskusten verkosto edistämään tutkijoiden, tiedemaailman edustajien ja lainvalvontaviranomaisten välisiä yhteistyöhankkeita, joiden tuloksena syntyy konkreettisia välineitä verkkorikollisuuden ymmärtämiseen, havaitsemiseen ja torjumiseen. Komissio rahoittaa tällä hetkellä kahdeksaa tällaista keskusta. Tähän mennessä komissio on myöntänyt jo lähes 5 miljoonaa euroa verkkorikollisuutta koskevien koulutus- ja tutkimusvalmiuksien luomiseen jäsenvaltioissa.

Tulevat toimet vuonna 2013

Komissio

- varmistaa, että Europolissa toimiva Euroopan verkkorikostorjuntakeskus etenee vakaasti kohti täyttä toimintakykyä;
- toteuttaa Euroopan unionin kyberturvallisuusstrategiaa;
- tukee sitä, että hyväksytään ehdotus direktiiviksi toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa, ja pyrkii saavuttamaan ENISAn uuden toimikauden tavoitteet;
- tukee, kehittää ja laajentaa jatkossakin maailmanlaajuisia kumppanuutta verkossa esiintyvän lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumiseksi.

Jäsenvaltioita kehoitetaan

- tekemään tiivistä yhteistyötä Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen kanssa;
- tekemään tiivistä yhteistyötä Eurojustin ja ENISAn kanssa;
- toteuttamaan toimintapoliittiseen sykliin sisältyviä verkkorikollisuutta koskevia operatiivisia toimintaohjelmia;
- pyrkimään verkossa esiintyvän lasten seksuaalisen hyväksikäytön torjumista koskevan maailmanlaajuisen kumppanuuden yhteisiin tavoitteisiin ja toteuttamaan tämän edellyttämiä erityistoimia;
- tukemaan Euroopan neuvoston tietoverkkorikollisuutta koskevan yleissopimuksen (Budapestin yleissopimuksen) ratifiointia ja täytäntöönpanoa.

2.4. Strateginen tavoite 4: Vahvistetaan turvallisuutta rajavalvonnan avulla

Komissio antoi joulukuussa 2011 säädösehdotuksen **Euroopan rajavalvontajärjestelmän (Eurosur)** luomisesta. Järjestelmä, joka on tarkoitus hyväksyä vuonna 2013, tarjoaa jäsenvaltioille ja EU:n virastoille yhteiset puitteet lähes reaaliaikaiseen tiedonjakamiseen ja virastojen väliseen yhteistyöhön kansallisella ja EU:n tasolla laittoman muuttoliikkeen ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi. Eurosur osallistuu myös maahanmuuttajien hengen suojaamiseen ja pelastamiseen.

Ne 18 Schengen-maata, jotka sijaitsevat EU:n eteläisillä ja itäisillä ulkorajoilla ja jotka ovat ensimmäisinä liittymässä Eurosuriin, ovat perustaneet rajavartiointin kansalliset koordinoitukeskukset, joissa on mukana joukko kansallisia viranomaisia, kuten rajavartijoita, poliiseja, rannikkovartijoita ja merivoimien edustajia. Nämä 18 koordinoitukeskusta on liitetty Frontexin välityksellä kokeiluluontoisesti Eurosur-verkostoon.

Eurosurin puitteissa on rahoitettu ulkorajarahaston kautta tärkeitä alueellisia valvontajärjestelmiä, jotka mahdollistavat Schengen-alueen ulkorajojen paremman valvonnan. Ulkorajarahastosta tuettiin yhdenmukaista espanjalaista ulkorajojen valvontajärjestelmää SIVEä (*Sistema Integrado de Vigilancia Exterior*), joka keskittyy erityisesti Gibraltarin salmeen, Kanarian saariin ja Baleaareihin sekä Välimeren eteläiseen rannikkoon. Ulkorajarahasto antoi merkittävän panoksen myös Ranskan rannikkovalvontajärjestelmään.

Komissio teki alkuvuodesta 2013 kaksi säädösehdotusta, joiden tavoitteena on sekä tehostaa rajaturvallisuutta että helpottaa kolmansien maiden kansalaisten matkustamista ja maahanpääsyä. Kyseessä on ns. **älykkäitä rajoja koskeva paketti**, johon sisältyy **maahantulo- ja maastalähtöjärjestelmä** ja **rekisteröityjen matkustajien ohjelma**.

Toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmä (SIS II), josta tulee useiden vuosien kehitys- ja testaustyön jälkeen toimintavalmis, tarjoaa rajavalvontaan lisävälineitä. Samalla viisumitietojärjestelmän (VIS) maailmanlaajuisen käyttöönoton saattaminen loppuun lisää turvallisuutta entisestään.

Komissio auttaa Kreikkaa toteuttamaan turvapaikka-asioiden ja maahanmuuton hallintaa koskevaa kansallista toimintaohjelmaa, johon sisältyy myös rajavalvontaa koskeva osio. Tavoitteena on parantaa Kreikan kykyä valvoa ulkorajojaan ja erityisesti Turkin vastaista rajaa.

Tullirajavalvonnan alalla on jatkettu yhteisen riskinhallintajärjestelmän täytäntöönpanoa, ja komissio on antanut tiedonannon tullialan riskienhallinnasta ja toimitusketjun turvallisuudesta¹⁹. Tiedonannon tavoitteena on edistää suosituksista käytävää vuoropuhelua, jolla varmistetaan edellytykset nykytilanteen parantamiselle yhteisvoimin. Lentorahdin turvatoimia koskevan korkean tason toimintasuunnitelman perusteella työtä jatketaan myös liikenneviranomaisten ja alan taloudellisten toimijoiden kanssa tullille toimitettavien tietojen laadun parantamiseksi.

Frontex on vahvistetun mandaattinsa ansiosta edistänyt turvallisuutta useilla toimenpiteillä. Erityisesti se on tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden rajavalvontapalveluiden kanssa kehittänyt edelleen riskianalyysiverkkoaan ja laatinut säännöllisiä ja tapauskohtaisia riskianalyysieja EU:n ulkorajoilla tapahtuvasta laittomasta muuttoliikkeestä. Kaikissa ulkorajojen keskeisissä ongelmakohdissa on toteutettu yhteisiä operaatioita. Frontex on jatkanut operatiivista yhteistyötä muiden asiaankuuluvien EU-virastojen, kuten Europolin, Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston ja perusoikeusviraston, kanssa. Lisäksi se on auttanut jäsenvaltioita järjestämään EU:n palauttamispolitiikan mukaisia yhteisiä palauttamisoperaatioita.

Komissio rohkaisi Frontexia, Europolia, Välimeren huumeidentorjunnan koordinoitikeskusta (CeCLAD-M) ja huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskusta (MAOC-N) virallistamaan yhteistyönsä ehdotetun Eurosur-asetuksen mukaisesti, koska yhteistyö, jota tehtiin Frontexin koordinoimissa vuosina 2011 ja 2012 toteutetuissa laittoman muuttoliikkeen ja huumausaineiden salakuljetuksen torjumiseen liittyvissä Indalo-yhteisoperaatioissa, onnistui hyvin.

Muutetun Frontex-asetuksen tultua voimaan vuoden 2011 lopussa komissio rohkaisi lisäksi Frontexia ja Europolia viimeistelemään tarvittavat järjestelyt sellaisten henkilötietojen siirtämiseksi Frontexilta Europolille, jotka liittyvät laitonta muuttoliikettä tai ihmiskauppaa helpottavaan, rajatylittävään rikolliseen toimintaan.

¹⁹ COM(2012) 793 final.

Tarkistetun Frontex-asetuksen uusien perusoikeuksiin liittyvien säännösten täytäntöönpanossa edistyi huomattavasti vuonna 2012. Lisäksi perusoikeusfoorumi on aloittanut toimintansa, ja perusoikeusvaltuutettu on nimitetty.

Pyrkimykset rajavartioiden ja tullin yhteistyön parantamiseksi olivat edelleen keskeisellä sijalla vuoden 2012 toiminnassa. Tavoitteena on helpottaa kaupankäyntiä ja matkustamista ja parantaa EU:n turvallisuutta hyödyntämällä muiden muassa synkronoituja tarkastuksia, tiedonvaihtoa, koulutusta, yhteisiä riskianalyyssejä ja yhteisoperaatioita. Joissakin jäsenvaltioissa on jo käytössä kehittyneitä ratkaisuja, jotka toimivat muille esimerkkinä parhaista käytänteistä. Esimerkiksi Suomessa on perustettu poliisi-, tulli- ja rajavirtioviranomaisten rikostiedustelu-, rikosanalyysi- ja rikostutkimusyksiköitä, jotka tehostavat vakavan rikollisuuden torjuntaa.

Ulkorajarahastosta on tuettu jäsenvaltioiden toimia väärin ja väärennettyjen henkilöllisyystodistusten ja matkustusasiakirjojen käytön torjumiseksi erityisesti silloin, kun on kyse sellaisten erityisvälineiden hankkimisesta, joita rajavartijat ja konsuliviranomaiset käyttävät asiakirjojen aitouden varmistamiseen. Ulkorajarahaston rahoituksen avulla on kehitetty myös verkossa käytettävää FADO-järjestelmää (*False and Authentic Documents Online*), joka helpottaa asiakirjapetoksia koskevaa tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden välillä.

Tulevat toimet vuonna 2013

Komissio

- **tukee Eurosurin käyttöönottoa 1. lokakuuta 2013;**
- **varmistaa, että toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmästä (SIS II) tulee kevään aikana täysin käyttövalmis.**

Jäsenvaltioita kehoitetaan

- **varmistamaan, että kaikki kansalliset viranomaiset, joilla on rajavalvontavastuu, tekevät yhteistyötä kansallisten koordinoitikeskusten kautta;**
- **edistymään nopeasti neuvotteluissa, jotka koskevat ehdotuksia maahantulo- ja maastalähtöjärjestelmäksi ja rekisteröityjen matkustajien ohjelmaksi;**
- **sopimaan rajavartiolaitoksen ja tullin yhteistyötä koskevista yhteisistä suosituksista ja parhaista käytänteistä saman turvallisuus- ja palvelutason takaamiseksi kaikilla EU:n ulkorajoilla sekä tarkastusten kustannusten vähentämiseksi;**
- **keskustelemaan ja sopimaan yhteisistä suosituksista tullialan riskienhallinnan ja toimitusketjun turvallisuuden parantamiseksi;**
- **panemaan täytäntöön toimintapoliittiseen sykliin sisältyvät laitonta muuttoliikettä koskevat operatiiviset toimintaohjelmat.**

Virastojen olisi

- **tehostettava edelleen yhteistyötään laittoman muuttoliikkeen ja rajatylittävän rikollisuuden havaitsemiseksi ja ehkäisemiseksi EU:n ulkorajoilla (Frontex, Europol, MAOC-N ja CeCLAD-M);**
- **ryhdyttävä tarpeellisiin toimiin, jotta voitaisiin siirtää henkilötietoja Europolille muutetun Frontex-asetuksen mukaisesti (Frontex ja Europol).**

2.5. Strateginen tavoite 5: Parannetaan Euroopan kykyä selviytyä kriiseistä ja katastrofeista

EU on tehostanut luonnonvoimien ja ihmisen aiheuttamien riskien hallintakykyään resurssien hyödyntämiseksi tehokkaammin ja niin ennaltaehkäisy- kuin toimintavalmiuksienkin vahvistamiseksi.

Yhteisvastuulausekkeen (SEUT-sopimuksen 222 artikla) täytäntöönpanojärjestelyjä koskeva ehdotus muodostaa yleiset puitteet tilanteille, joissa on kyse erityisestä uhasta tai vahingosta, joka ylittää sen kohteeksi joutuneen jäsenvaltion valmiuskapasiteetin. Komission ja Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteinen ehdotus²⁰ neuvoston päätöksenä yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanojärjestelyistä unionissa hyväksyttiin joulukuussa 2012.

Turvallisuusriskien tehokas hallinnointi edellyttää vakaan riskinarviointimenetelmän käyttöönottoa ja soveltamista. EU kehittää parhaillaan yhteistä metodologista lähestymistapaa näiden turvallisuusriskien arvioimiseksi. Tarkoituksellisiin pahantahtoisin uhkiin liittyvien riskien arvioinnissa on tehty merkittävää työtä erityisesti ilmailun turvaamisen alalla (lentorähti, nestekiello). Neuvosto kehotti joulukuussa 2012 komissiota laajentamaan tämän metodologisen lähestymistavan koskemaan **ilmailun turvaamista** kokonaisuudessaan.

EU on toteuttanut joukon toimia katastrofiriskien hallintaa koskevien EU:n puitteiden²¹ täytäntöönpanemiseksi vahvistaakseen valmiuksia selviytyä sekä luonnonvoimien että ihmisen aiheuttamista katastrofeista. Jäsenvaltiot ovat edistyneet eri tahtiin toteuttaessaan komission vuonna 2010 antamiin suuntaviivoihin²² perustuvia **kansallisia riskinarviointeja**. Komissio on tähän mennessä saanut tietoja 12:lta unionin pelastuspalvelumekanismiin osallistuvalla maalla (Alankomaat, Italia, Norja, Puola, Ruotsi, Saksa, Slovenia, Tanska, Tšekki, Unkari, Viro ja Yhdistynyt kuningaskunta). Niissä kuvaillaan enemmän tai vähemmän yksityiskohtaisesti kansallisia riskiarviointeja, joissa korostuu tarve saada parempia tietoja katastrofeista sekä tarve vertailla riskinhallintatapoja. Tätä silmällä pitäen komission valmistelee parhaillaan ensimmäistä **monialaista katsausta niistä luonnonvoimien ja ihmisten aiheuttamista riskeistä**, jotka uhkaavat unionia tulevaisuudessa. Katsauksen on tarkoitus valmistua vuoden 2013 aikana. Sen jälkeen voitaisiin vuonna 2014 laatia kattavampi asiakirja, jossa tarkastellaan syvällisemmin myös turvallisuusriskejä.

Komission ehdotuksessa unionin uudeksi pelastuspalvelumekanismiksi²³ ennaltaehkäisy-, valmius- ja avustustoimille annetaan tasavertainen asema. Ehdotukseen sisältyy lisäksi säännöksiä riskinarviointien kehittämistä edelleen pelastuspalvelupolitiikan yhteydessä.

Komissio on lisäksi pitänyt johdonmukaisesti esillä **vertaisarviointeja** tehokkaana tapana vaihtaa kokemuksia ja parantaa hallintoa ja poliittista päätöksentekoa katastrofiriskien hallinnan alalla. Vuonna 2012 Yhdistynyt kuningaskunta ilmoittautui ensimmäisenä maana osallistumaan kokeiluluonteiseen vertaisarviointiin, jonka toteutti kolme ”vertaista” (Italiasta, Ruotsista ja Suomesta). Ne saivat tukea ja apua komissiolta ja sen yhteistyökumppaneilta UNISDR:ltä ja OECD:ltä. Arvioinnin tuloksista on tarkoitus julkaista keväällä 2013 raportti, jossa esitellään hyviä käytänteitä ja kehittämisaloja ja annetaan suosituksia edistykseen

²⁰ JOIN(2012) 39 final.

²¹ Puitteet esitellään tiedonannossa Luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyyn sovellettava yhteisön lähestymistapa, KOM(2009) 82 lopullinen.

²² SEC(2010) 1626 final, saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/echo/civil_protection/civil/pdfdocs/prevention/COMM_PDF_SEC_2010_1626_F_st_aff_working_document_en.pdf.

²³ KOM(2011) 934 lopullinen.

ylläpitämiseksi jatkossakin. Komissio hyödyntää tuloksia myös käynnissä olevassa työssään hyviin käytänteisiin perustuvan, **katastrofien ehkäisyä** koskevan ohjeistuksen laatimiseksi.

Komissio avaa vuonna 2013 hätäapukeskuksen nykyisen (humanitaarisen avun pääosaston) seuranta- ja tiedotuskeskuksen yhteyteen. Tämä vahvistaa entisestään EU:n kykyä reagoida katastrofeihin.

EU:n kriisinhallintavoimavarojen järkevöittämiseksi ja yhteisvaikutusten vahvistamiseksi on tehty runsaasti työtä. EU:n hätätila- ja kriisinkoordinointijärjestelyjen tarkistamisen ja yhteisen tilannetietoisuuden ja -analyysin tukivoimavaran muodostamisen tavoitteena on aiempaa yhdenmetympi ja tehokkaampi lähestymistapa.

Vuonna 2012 toteutettiin useita tärkeitä toimia, joilla vahvistettiin komissiossa ja asiaankuuluvissa virastoissa toimivien monialaisten ja alakohtaisten keskusten verkostoitumista. Näihin toimiin kuuluvat mm. sopimukset yhteistyöstä riskin- ja kriisinhallinnassa sekä uuden tehokkaan ja kestävä viestintämuodon ottaminen käyttöön. Komission sisäasioiden pääosastoon perustettiin vuonna 2012 strategisten analyysien ja valmiustoimien keskus, minkä ansiosta voidaan luoda sellaisia uusia turvallisuusriskien arviointi- ja hallintamenettelyjä ja -käytäntöjä, joissa yhdistyy komission asiaankuuluvien osastojen ja asiantuntijayhteisöjen asiantuntemus esimerkiksi liikenteen ja energian aloilla ja jossa hyödynnetään EU:n tiedusteluanalyysikeskuksen, EU:n virastojen ja jäsenvaltioiden yksiköiden laatimia uhka-arviointoja.

EU:n kriisinhallinta- ja riskinarviointikyvyn tehostaminen edellyttää **valmiuksia turvaluokiteltujen tietojen vaihtoon**. Tätä silmällä pitäen sellaisten oikeudellisten puitteiden luominen, joiden nojalla EU:n virastot voivat vaihtaa turvaluokiteltuja tietoja, on merkittävä edistysaskel.

Tulevat toimet vuonna 2013

Komissio

- **tukee pyrkimyksiä riskinarviointimenetelmien parantamiseksi ja riskinhallintaan liittyviä toimia koskevien tietojen vaihtamiseksi ja siirtämiseksi sekä EU:n jäsenvaltioiden välillä että EU:n ja kolmansien maiden välillä;**
- **laatii EU:n ensimmäisen monialaisen katsauksen luonnonvoimien ja ihmisten aiheuttamista riskeistä;**
- **laatii hyviin käytänteisiin perustuvaa katastrofien ehkäisyä koskevaa ohjeistusta;**
- **edistää jatkossakin EU:n valmiuksia arvioida turvallisuusriskejä.**

Jäsenvaltioita kehoitetaan

- **viimeistelemään kansalliset riskinarviointinsa ja pitämään ne säännöllisesti ajan tasalla, toteuttamaan toimia katastrofi- ja turvallisuusriskejä koskevan ymmärryksen lisäämiseksi, riskinhallintasuunnittelun edistämiseksi ja EU-rahoitteisten infrastruktuuri-investointien suojaamiseksi katastrofeilta sekä osallistumaan vapaaehtoisesti kansallisia riskinhallintamenettelyjään koskeviin vertaisarviointeihin;**
- **hyväksymään ehdotus yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanojärjestelyistä.**

3. TURVALLISUUSPOLITIIKAN TÄYTÄNTÖÖNPANON SUJUVOITTAMINEN JA JÄRKEISTÄMINEN

Sisäisen turvallisuuden politiikka perustuu yhteiseen toimintasuunnitelmaan, jossa ovat mukana kaikki toimijat eli EU:n toimielimet, jäsenvaltiot ja EU:n virastot. Euroopan parlamentti otti vuonna 2012 ensimmäisen kerran kantaa²⁴ sisäisen turvallisuuden strategiaan, ja sen laaja enemmistö kannatti strategian viittä tavoitetta.

Jäsenvaltioiden välisellä yhteistyöllä on erittäin tärkeä asema EU:n sisäistä turvallisuutta kohtaaviin uhkiin vastaamisessa. Voimavarojen yhdistäminen ja toimien yksinkertaistaminen EU:n tasolla voi olla tehokkaampaa ja halvempaa kuin yksin toimiminen. EU:n virastoilla on tässä erityinen rooli.

3.1. Toiminnan sujuvoittaminen

Komissio antoi maaliskuussa 2013 Europolin ja Cepolin uudistamista koskevan ehdotuksen, jossa se esitti kyseisten virastojen yhdistämistä, sekä tiedonannon lainvalvontaviranomaisten eurooppalaisesta koulutuskehyksestä (*European Law Enforcement Training Scheme*, LETS).

Europolin ja Eurojustin uudistamisen yleistavoitteena on lisätä virastojen operatiivista tehokkuutta ja tuloksellisuutta vakavan ja järjestäytyneen rikollisuuden ja terrorismin synnyttämiin turvallisuusuhkiin vastattaessa. Parantamalla Europolin kykyä kartoittaa rikollisuuteen liittyviä uhkia ja suuntauksia vahvistetaan entisestään sekä EU:n että jäsenvaltioiden valmiuksia torjua rikollisverkostoja ja niiden vahingollisia vaikutuksia yhteiskuntaan ja talouselämään. Tämä toteutetaan parantamalla Europolin jäsenvaltioille tarjoamaa tukea, tehostamalla jäsenvaltioiden toteuttamien operaatioiden koordinoitua ja yhteisvaikutuksia ja tukemalla paremmin vakavaa ja järjestäytyntä rikollisuutta koskevan EU:n toimintapoliittisen syklin soveltamista.

Cepolin ja Europolin tehtävät täydentävät toisiaan, sillä Cepol tukee EU:n lainvalvontaviranomaisten yhteistyökulttuuria koulutuksen avulla. Ehdotetun **Cepolin ja Europolin yhdistämisen** myötä koulutusta voitaisiin kohdistaa paremmin, ja se vastaisi paremmin tämänhetkisiä koulutustarpeita, jotka esitetään komission samaan aikaan hyväksymässä **lainvalvontaviranomaisten eurooppalaisessa koulutuskehyksessä (LETS)**. Yhdistämisellä koottaisiin yhteen vähäiset taloudelliset ja henkilöresurssit, jolloin EU voisi tarjota kaiken kaikkiaan enemmän koulutusta. Europolin palvelujen toimivuuden parantaminen ja koulutuksen kohdentaminen EU:n ensisijaisiin tarpeisiin vapauttaisi voimavaroja kansallisella tasolla ja mahdollistaisi niiden kohdistamisen sinne, missä niitä tarvitaan.

Euroopan verkkorikostorjuntakeskus on toinen esimerkki toiminnan sujuvoittamisesta, jolla pyritään verkkorikollisuuden torjunnan tehostamiseen. Kun tutkitaan verkkopetoksia, lasten hyväksikäyttöä verkossa ja muuta verkkorikollisuutta, uhreja on yleensä satoja ja epäiltyjä eri puolilla maailmaa. Kansalliset poliisivoimat eivät yksinään pysty saattamaan menestyksellä päätökseen tämän suuruusluokan operaatioita. Verkkorikollisuus on rikollisuuden lajeista rajattomin, minkä vuoksi sen torjunta edellyttää lainvalvontaviranomaisilta koordinoituja toimia ja rajatylittävää yhteistyötä sekä julkisten että yksityisten sidosryhmien kanssa.

Rahoitusjärjestelyjä sujuvoittamalla voidaan varmistaa, että resursseja käytetään aiempaa kohdistetummin. Komissio teki vuonna 2012 sisäisen turvallisuuden rahastoa koskevia ehdotuksia vuosien 2014–2020 rahoitusnäkyviä silmällä pitäen. Yksi ehdotetuista innovaatioista oli yhteisen hallinnoinnin soveltaminen kaikkiin rahastoihin (ISEC-rahasto ei

²⁴ Borsellinon mietintö, Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. toukokuuta 2012 Euroopan unionin sisäisen turvallisuuden strategiasta (2010/2308(INI)).

ollut aiemmin mukana), mikä tarkoittaisi sitä, että jäsenvaltiot hallinnoisivat suoraan yhä suurempaa osaa käytettävissä olevista resursseista.

3.2. Yhdenmukaisuuden varmistaminen sisäisen ja ulkoisen ulottuvuuden välillä

Koska uhkat ovat osittain lähtöisin EU:n rajojen ulkopuolelta, **tiivimpi yhteistyö ulkoisesta turvallisuudesta vastaavien toimijoiden sekä EU:n ulkopuolisten maiden ja organisaatioiden kanssa** on turvallisuuspolitiikkojen onnistumisen kannalta ensiarvoisen tärkeää.

Osana laajempaa pyrkimystä kasvattaa turvallisuusasioiden sisäisen ja ulkoisen ulottuvuuden välistä yhdenmukaisuutta työtä jatkettiin poliittisten ja turvallisuusasioiden komiteassa ja sisäisen turvallisuuden pysyvässä komiteassa. Pyrkimyksenä oli toteuttaa yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan sekä vapaus-, turvallisuus- ja oikeusasioiden alan toimijoiden välisten yhteyksien lujittamiseksi laadittu etenemissuunnitelma ja kehittää yhteisvaikutuksia edelleen muillakin aloilla, joista mainittakoon kyberturvallisuus, elintärkeiden infrastruktuurien suojeleminen ja terrorismintorjunta. Lisäksi on tiivistetty yhteyksiä Euroopan ulkosuhdehallinnon ja asiaankuuluvien virastojen (Europolin ja Frontexin) välillä. Vuonna 2012 järjestettiin kaksi poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ja sisäisen turvallisuuden pysyvän komitean kokousta, joissa keskusteltiin EU:n toiminnan maantieteellisestä ulottuvuudesta (Länsi-Balkan, Sahel, Libya). Helmikuussa 2013 järjestettiin samojen tahojen kokous, jossa keskityttiin Malin turvallisuustilanteeseen.

Sisäistä turvallisuutta koskevat kysymykset sisällytetään nyt järjestelmällisesti asiaankuuluvien EU:n ulkopuolisten maiden ja organisaatioiden kanssa käytävien poliittisten vuoropuheluiden asialistalle ja niitä käsitellään myös asiaankuuluvien strategisten kumppanuuksien ja sopimusten yhteydessä. **Liikkuvuus-, muuttoliike- ja turvallisuuskumppanuuksia** koskevien vuoropuheluiden käynnistäminen eteläisen Välimeren maiden kanssa luo uusia kanavia sisäisen turvallisuuden kysymyksiä koskevan yhteistyön vahvistamiseksi EU:n ulkopuolisten kumppanien kanssa. Samalla tavoin liittymistä edeltävä menettely ja erityisesti viiden Länsi-Balkanin maan kanssa viisumivapauden jälkiseurantamekanismin yhteydessä tehtävä työ, viisumipakon poistamista koskevan etenemissuunnitelman toteuttaminen Kosovon osalta sekä EU:n ja Turkin välinen myönteinen asialista ovat tehokkaita välineitä, kun kolmansia maita autetaan mukauttamaan oikeudelliset puitteensa ja toimintakykynsä EU:n säännöstöön ja turvallisuusalan standardeihin.

Maailmanlaajuisia uhkia torjuvia erityistoimia, joilla parannetaan EU:n sisäistä turvallisuutta, rahoitetaan EU:n vakausvälineestä myös EU:n ulkopuolella.

3.3. Valmistautuminen tulevaisuuteen: turvallisuustutkimusohjelma seitsemännessä puiteohjelmassa ja sen jälkeen

Komissio on vuodesta 2007 lähtien rahoittanut seitsemännessä puiteohjelman turvallisuustutkimusohjelmaa kaikkiaan 1,4 miljardilla eurolla. Rahoitusta on myönnetty yli 250 hankkeelle, ja sidosryhmät ovat antaneet huomattavan panoksen. Hankkeissa on käsitelty suurinta osaa tähän kertomukseen sisältyvistä aiheista, esimerkiksi räjähteiden torjuntatoimia, CBRN-alojen toimia, radikalisoitumista ja rajaturvallisuutta.

Komissio julkaisi heinäkuussa 2012 tiedonannon Turvallisuusalan politiikka – Toimintasuunnitelma innovatiivisen ja kilpailukykyisen turvallisuusalan edistämiseksi²⁵. Toimintasuunnitelmassa ennakoidaan lisätoimia EU:n turvallisuusalan markkinoiden yhdenmukaistamiseksi sekä tutkimuksen ja markkinoiden välisen kuilun pienentämiseksi

²⁵ COM(2012) 417 final.

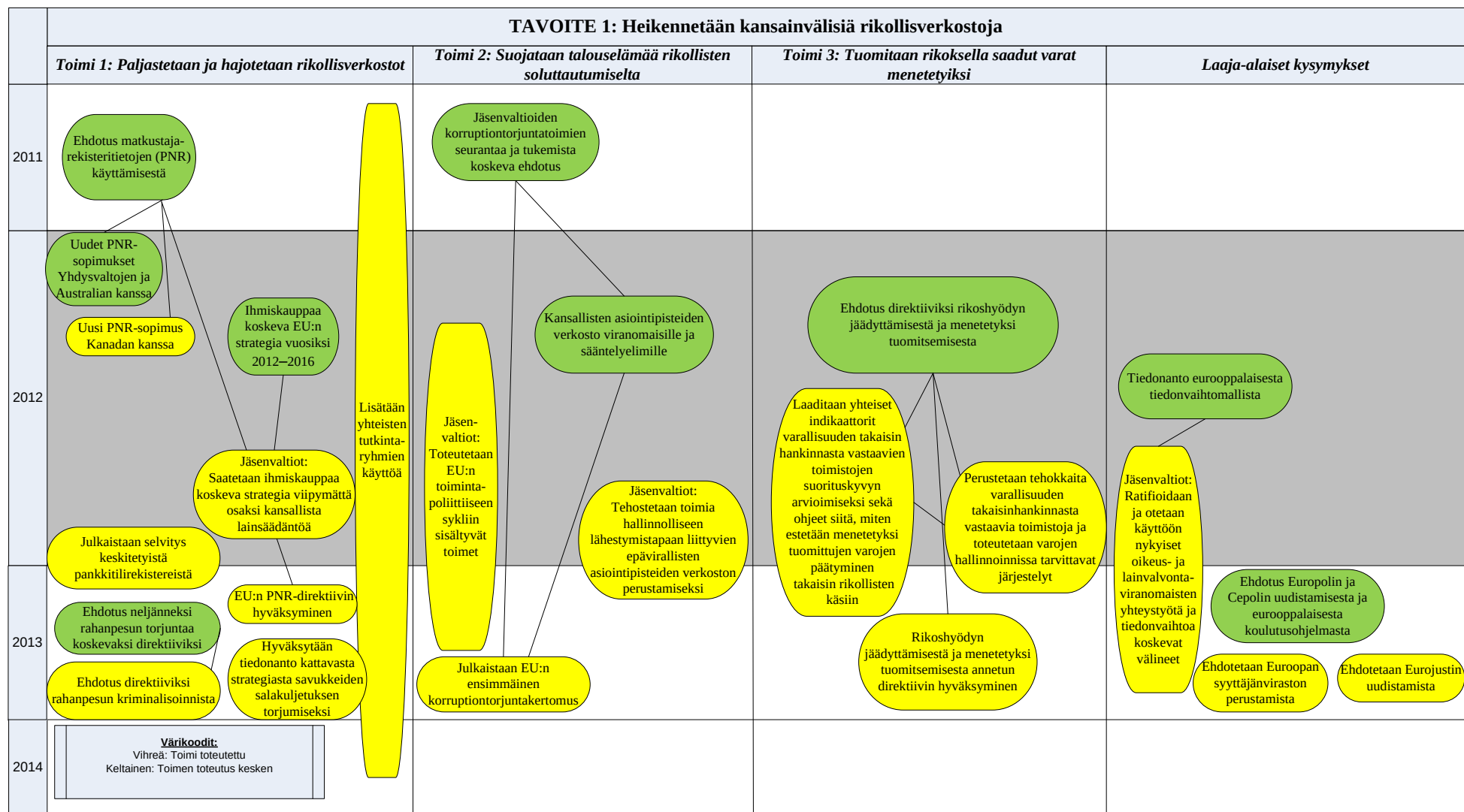
erityisesti toteuttamalla standardointia CBRN-suojelun, rajaturvallisuuden ja kriisinhallinta/pelastuspalvelun aloilla.

4. PÄÄTELMÄT

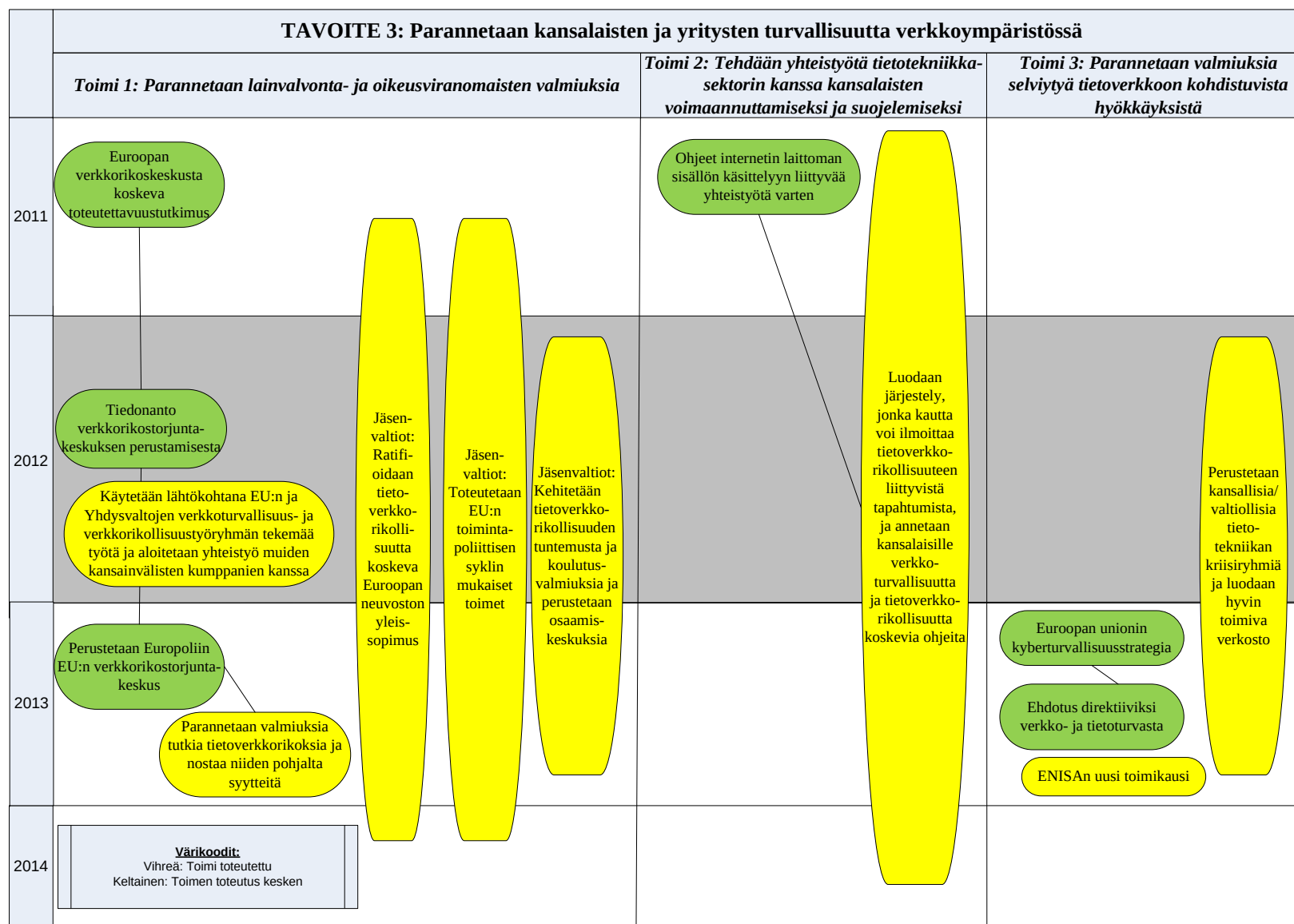
Sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpano on hyvässä vauhdissa. Viiden tavoitteen saavuttamiseksi on tehty paljon, kuten tämä kertomus osoittaa. Tehtävää kuitenkin riittää yhä. Järjestäytynyttä rikollisuutta pidetään edelleen vuonna 2013 yhtenä EU:n sisäisen turvallisuuden tärkeimmistä haasteista. Rahanpesu, korruptio, salakuljetus ja liikkuvat järjestäytyneet rikollisryhmät ovat vain osa ennakoituja uhkia. Verkkorikollisuus aiheuttaa edelleen erityistä huolta. Toinen vuoden 2013 tärkeä haaste on parantaa välineitä, joilla torjutaan väkivaltaisten ääriliikkeiden kasvua.

Seuraava ja samalla viimeinen kertomus sisäisen turvallisuuden strategian täytäntöönpanosta esitellään vuoden 2014 puolivälissä, jolloin arvioidaan strategian tavoitteiden saavuttamista ja pohditaan sisäisen turvallisuuden alan tulevia haasteita.

Liite 1: Graafinen katsaus vuosille 2011–2014 suunniteltuihin toimiin

TAVOITE 2: Ehkäistään terrorismia ja radikalisoitumista ja puututaan terroristien värväystoimintaan			
	Toimi 1: Tuetaan yhteisöjä radikalisoitumisen ja terroristien värväyksen ehkäisemisessä	Toimi 2: Estetään terroristeja saamasta rahoitusta ja iskuissa tarvittavia välineitä ja valvotaan heidän liiketoimiaan	Toimi 3: Suojataan elintärkeää infrastruktuuria, liikenne mukaan luettuna
2011		Tiedonanto EU:ssa tapahtuvasta rahaliikenteen sanomavälitystietojen keräämisestä ja analysoinnista	
2012	Radikali-soitumisen torjunnan EU-verkosto ja EU:n laajuiset konferenssit. Autetaan kansalais-yhteiskuntaa paljastamaan, kääntämään ja kyseen-alaištamaan väkivaltaista ääri-propagandaa	Väliarviointi EU:n CBRN-toimintaohjelman täytäntöönpanosta ja räjähteitä koskevan EU:n toimintaohjelman uudelleentarkastelu Toteutetaan toiminta-suunnitelmat, joiden tarkoituksena on rajoittaa räjähteiden sekä kemiallisten, biologisten, säteily- tai ydinaineiden saatavuutta	Tiedonanto liikenteen turvallisuudesta Vaihtoehtoja liikenteen ja erityisesti maaliikenteen turvallisuuden parantamiseksi Jäsenvaltiot: Toteutetaan toiminta-suunnitelmaa lentorahdin turvatoimista
2013	Korkean tason symposiumi väkivaltaisten ääri-liikkeiden torjumisesta Tarkastellaan ja päivitetään EU:n lähestymistapaa radikalisoitumisen ja terroristien värväyksen ehkäisemiseen	EU:n terrorismin rahoituksen jäljittämisyhteistyön perustamista koskeva vaikutustenarviointi Harkitaan puitteiden luomista hallinnollisille toimenpiteille, kuten terrorismista epäiltyjen henkilöiden varojen jäädyttäminen EU:ssa	Tarkastellaan uudelleen Euroopan elintärkeän infrastruktuurin nimeämistä koskevaa direktiiviä
2014	Värikoodit: Vihreä: Toimi toteutettu Keltainen: Toimen toteutus kesken		

TAVOITE 4: Vahvistetaan turvallisuutta rajavalvonnan avulla					
	Toimi 1: Hyödynnetään täysimääräisesti Eurosurin toimintamahdollisuuksia	Toimi 2: Vahvistetaan Frontexin asemaa ulkorajoilla	Toimi 3: Otetaan käyttöön yhteinen riskinhallinta ulkorajat ylittävää tavaroiden liikkumista varten	Toimi 4: Parannetaan viranomaisten välistä yhteistyötä kansallisella tasolla	Laaja-alaiset kysymykset
2011	Ehdotus Eurosur-järjestelmän perustamisesta Operatiivinen pilottihanke EU:n etelä- tai lounaisrajalla	Euroopan parlamentti ja neuvosto muuttavat Frontex-asetusta			
2012	Jäsenvaltiot ja Frontex: Jatketaan toimia Eurosurin perustamiseksi		Kehitetään aloitteita riskianalyysi- valmiuksien ja toimien kohdentamis- valmiuksien parantamiseksi	Tehdään eri viranomaisten rajalla suorittamien tarkastusten koordinoitua koskevia parannus- ehdotuksia	Laaditaan kansallisella tasolla yhteisiä riskiana- lyseja, joihin osallistuvat poliisi-, raja- ja tulli- viranomaiset, jotta voidaan tunnistaa ulkorajojen ongelmakohtat Jäsen- valtiot: Toteutetaan EU:n toiminta- poliittisen syklin mukaiset toimet Osallistutaan aktiivisesti maahanmuuttoa, liikkuvuutta ja turvallisuutta koskeviin vuoropuheluihin Pohjois- Afrikan ja Lähi-idän uusien hallitusten kanssa
2013	Eurosur on toimintavalmis				Ehdotukset maahantulo- ja maastalähtöjärjestelmästä ja rekisteröityjen matkustajien ohjelmasta kahden tiedonannon ja asiaankuuluvien sidosryhmien kuulemisen perusteella SIS II on täysin toimintavalmis
2014	Värikoodit: Vihreä: Toimi toteutettu Keltainen: Toimen toteutus kesken			Laaditaan vähimmäis- vaatimukset ja parhaat käytänteet eri viranomaisten yhteistyötä varten	

TAVOITE 5: Parannetaan Euroopan kykyä selviytyä kriiseistä ja katastrofeista				
	Toimi 1: Hyödynnetään yhteisvastuulauseketta täysimääräisesti	Toimi 2: Omaksutaan kaikenkattava lähestymistapa uhkien ja riskien arviointiin	Toimi 3: Yhdistetään tilannetietokeskusten toiminta	Toimi 4: Kehitetään eurooppalainen hätäapuvalmius katastrofien varalta
2011		Riskien arviointi- ja kartoitusohjeet katastrofinhallintaa varten Terveysuhkia koskeva ehdotus Jäsenvaltiot: Riskinhallinnan kansalliset toimintatavat		Ehdotukset eurooppalaisen hätäapuvalmiuden kehittämiseksi
2012	Annetaan ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan kanssa yhteinen ehdotus yhteisvastuulausekkeen täytäntöönpanosta	Laaditaan monialainen katsaus mahdollisista tulevista luonnonvoimien ja ihmisen aiheuttamista riskeistä	Vahvistetaan yhteyksiä alakohtaisten varoitusjärjestelmien ja kriisitilanteisiin liittyvien yhteistyötoimintojen välillä	Ehdotus turvaluokiteltujen tietojen suojaamisen yhdenmukaiseksi yleiseksi kehikseksi
2013		Laaditaan säännölliset katsaukset vallitsevista uhkatekijöistä kansallisten riskinarviointien perusteella		Laaditaan täytäntöönpanosäännöt eurooppalaisen hätäapuvalmiuden luomiseksi
2014	Värikoodit: Vihreä: Toimi toteutettu Keltainen: Toimen toteutus kesken	Laaditaan yhdenmukainen riskinhallintapolitiikka		Eurooppalainen hätäapuvalmius on käytettävissä